

TOKIO

*Praktický
přívodce*

Petr Kučera

Petr Kučera

TOKIO
Praktický průvodce

Copyright

Autor: Petr Kučera

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

1. elektronické vydání

Praha, 2016

ISBN:

978-80-7512-590-3 (ePub)

978-80-7512-591-0 (mobipocket)

978-80-7512-592-7 (pdf)

TOKIO	6
PROČ JAPONSKO?	7
PROČ TOKIO?	8
CO BYSTE JEŠTĚ MĚLI VĚDĚT?	10
V JAPONSKU JE DRAHO?	10
MŮŽETE SE SNADNO ZTRATIT	10
JAPONCI NEJSOU ČÍŇANÉ ANI VIETNAMCI!	11
JAPONCI A CIZINCI	11
ZOUVÁNÍ	12
CHODÍ SE VLEVO	12
STRAVOVÁNÍ; JÍDLO A PITÍ	12
TOLERANTNÍ ZEMĚ	17
JÍME HŮLKAMI	17
ZÁSUVKY	18
OBCHODY A NÁKUPY	18
METRO	20
DOPRAVA Z/NA LETIŠTĚ	23
UBYTOVÁNÍ	23
BEZPEČNOST	25
JAZYK, KOMUNIKACE	25
TOALETY	27
CO S SEBOU	27
TOKIO A JEHO ČÁSTI	29
ASAKUSA	29
UENO	32
AKIHABARA	36
GINZA	38
ODAIBA	42
SHIBUYA	45
SHINJUKU	49

HARAJUKU	54
NIPPORI	58
MARUNOUCHI (OBLAST CÍSAŘSKÉHO PALÁCE)	63
TSUKIJI	68
ROPPONGI, AKASAKA, SHIBA	71
SUMIDA	74
PLÁN CESTY	77
1 DEN	77
3 DNY	78
TÝDEN	79
VÝLETY DO OKOLÍ	81
KAMAKURA	81
NIKKÓ	86
UŽITEČNÉ INFORMACE	89

Tokio

Cílem tohoto cestopisného průvodce je, aby čtenáře informoval o hlavním městě Japonska. Jedná se nejen o doporučení, co vidět či navštívit, nýbrž také o cenné rady ohledně kulturních rozdílů, ubytování, jídla a případných dalších užitečných věcí. Text nemá být poučný ani zbytečně popisný a detailní. Vynechány jsou veškeré zbytečné podrobnosti, k jejichž dohledání postačí internet. Zde jde o to, aby případný turista nebo zájemce o Tokio, mohl nasát veškeré informace o tak obrovském městě ucelenou, přehlednou a hlavně vstřícnou formou. Proto má kniha dvě hlavní části. První z nich se věnuje Japonsku a jeho kultuře a druhá jednotlivým městským částem Tokia.

Jednou z velkých předností publikace je pak – zvláště oproti jiným knihám v českém jazyce – jeho aktuálnost a autentičnost, neboť vše je založeno na vlastní zkušenosti autora. Ten navštívil 13 miliónovou, a při započítání veškerých předměstí 40 miliónovou, metropoli v dubnu 2016.

Proč Japonsko?

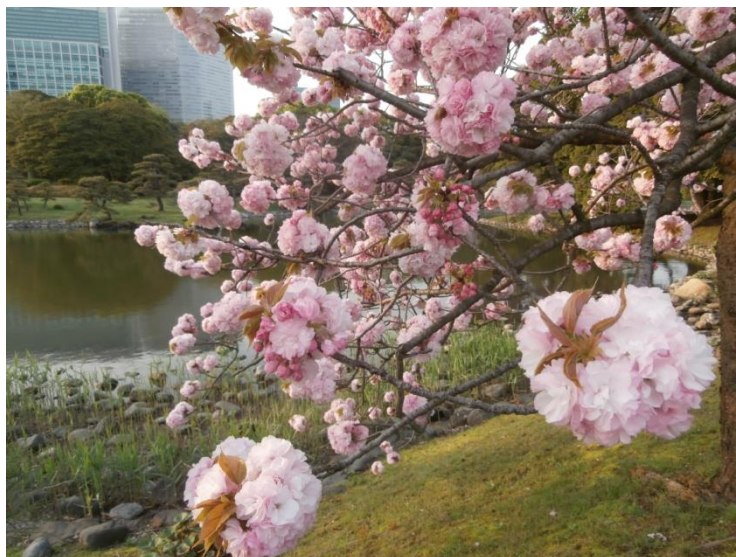
Otázka, na kterou se mě během cesty sami Japonci opakovaně ptali. A já jsem vlastně pořádně nevěděl, co odpovědět. Tuhle cestu jsem si nevybíral cíleně, šlo o náhodu. Jenže jsem byl nakonec z téhle země natolik nadšený, že bych rád upozornil na to, proč by se člověk měl vydat na cestu přes půl světa.

Ponechám stranou to, že lákavé je už jen to vzdálené, které je vždy prosycené záhadnou vůní exotiky. Hlavními taháky Japonska jsou samozřejmě jídlo, památky, naprostá bezpečnost (vyjma přírodních katastrof) a výtečná organizovanost. Tato země je jednoduše připravena na všechno, což se odráží i v kvalitě služeb nabízených turistům.

Dalším důvodem je pak přívětivá cena letenek i dobré spojení (vezmeme-li v úvahu vzdálenost). Běžně se vyskytují ceny zpátečních cest kolem 12-15 tisíc.

Proč Tokio?

Tady je odpověď zcela jednoduchá: různorodost a kontrasty. Tohle „big city“ v žádném případě není tuctová mrakodrapová záležitost, jak by se na první pohled z některých fotografií mohlo zdát. Proto se nenechte zmást. Tokio je místem, kde můžete v jedné čtvrti obdivovat historické chrámy a svatyně, zatímco o pár metrů dál už budete procházet rušnou ulicí, jež je z obou stran lemována obchodními domy obalenými světelnými poutači a reklamami. Jinde zase můžete zapadnout do klidného japonského parku, abyste popatřili, že smysl pro detail se v této zemi odráží skutečně kdekoliv. Na své si pak přijdou milovníci knih ve čtvrti antikvariátů a knihkupectví. Elektronikou je Japonsko vyhlášené všude po světě, a tak není žádným překvapením, že i ta má svou vlastní část. Nejinak je to se sportovními potřebami, s kuchyňskými pomůckami

a tak dále a tak dále. Tady si každý přijde na své. A kdyby někoho otrávil nikdy nekončící město, pak vězte, že není nic snadnějšího, než nastoupit do vlaku a udělat si jednodenní výlet na některé klidnější místo poblíž Tokia.

Co byste ještě měli vědět?

V Japonsku je draho?

Už si ani nepamatuju, kdo všechno mi před cestou do Japonska tvrdil, že je tam nechutně draho. Vesměs to však byli lidé, kteří tam nikdy nebyli. Proto jsem byl příjemně překvapený, že situace není vůbec tak hrozivá, jak se proslýchá mezi Evropany. Tak například obědové menu vyjde mnohdy levněji než v Praze. Velmi lacině se dá nakoupit v supermarketech, kde mají už hotové pokrmy, které stačí pouze ohřát. A s dopravou po Tokiu to také není tak horké. Nejlevnější lístek v metru stojí v přepočtu necelých 40 korun, nejdráž jsem cestoval za cca 60 korun (výjimkou je doprava z/na letiště a přejezd přes Tokijský záliv do čtvrti Odaiba). Kdo byl někdy v Paříži či Londýně, pro toho bude Tokio možná ještě levná destinace.

Můžete se snadno ztratit

Jsou lidé, kteří se dokážou ztratit i v nákupním centru. Pro ně bude Tokio jistě krutým labyrintem. Jenže ona zmiňovaná perfektní organizovanost je zřetelná na každém kroku. Všude po městě jsou mapy s označeným místem aktuální pozice. Četná jsou taktéž malá stanoviště policie, jejichž úkolem je právě informovat turisty. Metro je sice na první pohled chaotické, ovšem dá se zvládnout celkem snadno díky skvělému značení. Pokud se přeci jen ztratíte, pak vám

velmi ochotně pomůže někdo z Japonců, kteří jsou vůči cizincům velmi vstřícní.

Japonci nejsou Číňané ani Vietnamci!

V České republice žije spousta Vietnamců a všudypřítomná jsou čínská bistra. Možná právě proto někteří vidí v Japoncích automaticky to samé. Jenže Japonsko je někde úplně jinde.

Japonci a cizinci

Jedním z mnohých rozšířených stereotypů o Japoncích je, že nejsou příliš kamarádští a jsou přehnaně rezervovaní. Někteří lidé mi dokonce tvrdili, že jsou Japonci vůči cizincům nepřátelští. Nevím, kde tato povídka vznikla a co k tomu vlastně vedlo, ale jistý jsem si tím, že na tom není ani zrnko pravdy. Na vlastní kůži jsem mohl zažít, jací japonští lidé skutečně jsou. Ani jednou jsem nepocítil nic, co by se jen trochu blížilo k nenávisti či odporu, naopak jsem Japonce shledal jako přívětivé, vlídné, laskavé a pozorné osoby. Jako hostitelé jsou nadmíru komunikativní a velkorysí. Dokonce se mi stalo, že mi jeden člověk kupoval místní speciality jen proto, abych ochutnal některé dobrotu, které jsem ještě nejedl. K tomu nakoupil také pivo. Všechno zaplatil ze své kapsy. Celý večer mě pak bavil a snažil se být komunikativní i přes zřejmou jazykovou bariéru.

Jinou situací pak bylo, když jsem si v pasáži obchodního domu chtěl pod kabát obléct svetr. Paní z jednoho butiku za mnou vyběhla a ukazovala na židli za svým prodejním pultíkem. Tam mi dokonce donesla kabát, který jsem prvně svíral mezi stehny. Mohl jsem se tedy v klidu přiobléct a k tomu všemu jsem byl odměněn krásným úsměvem.

Před vaší případnou cestou se tedy nenechte ovlivnit stereotypy a fámami těch, kteří v Japonsku zřejmě ani nikdy nebyli.

Zouvání

Ano, Japonsko je také jednou ze zouvacích kultur. Jenže boty budete muset sundávat a nandávat ještě častěji než v Čechách. Obvykle se totiž nez bavujeme obutí pouze doma, nýbrž také v chrámech či svatyních, v některých restauracích a dokonce i v některých obchodech (zejména do převlékací kabinky). Tady se ale obvykle nemusíte bát, že by vám boty někdo odcizil.

Chodí se vlevo

Ve většině případů tomu skutečně tak je. Ovšem v metru je třeba sledovat šipky a značení, neboť jsou i místa, kde se chodí vpravo. Na ulici je pak potřeba počítat s tím, že se mnohdy budete muset přizpůsobit davu, ale nebojte, Japonci do nikoho nestrkají. Vlevo jezdí také auta, dejte tedy pozor při přecházení silnice.

Stravování; jídlo a pití

V České republice japonskou kuchyni jednoznačně ztělesňuje suši. Avšak tradiční jídlo v Japonsku je mnohem více než jen to.

Prvně bych rád upozornil, že kvalita a čerstvost potravin v Japonsku a u nás je naprosto nesrovnatelná (pro jistotu dodávám, že v ČR je nám vše servírované v horší třídě). Stejně tak je tomu i se stravovacími zařízeními. Navíc je v Tokiu více než zřetelné, že většina restaurací se snaží zákazníka a jeho chuťové buňky co

nejlépe uspokojit a o příjemné obsluze ani nemluví. Zarážející jsou ceny jídla, které jsou srovnatelné s Prahou, ovšem v Tokiu vám toho na stůl nanosí více. Polední menu obvykle zahrnuje několik jídel/chodů, případně bývá v ceně voda, čaj a někdy dokonce i káva. Dražší je alkohol, točené pivo běžně koupíte za 80-100 korun.

Chcete-li ochutnat něco typicky japonského, uvádím zde několik pokrmů.

Velmi často budete narážet na různé druhy nudlí. Nejznámějšími jsou nudle soba a rámen. Prvně jmenované se konzumují buď ve vývaru se sojovou omáčkou nebo se širokou paletou příloh. Tyto nudle jsou hnědé barvy, neboť jsou vyráběny z pohanky. Rámen jsou pak nudle ve vývaru s plátky vepřového masa, vejcem, zeleninou a mnohdy i dalšími ingrediencemi. Jedná se o velice chutné a syté jídlo. Rámen se dělí podle typu nudlí na pohankové rámen soba a pšeničné rámen udon.

K Japonsku také neodmyslitelně patří tofu. Ale pozor, i tady existují dva typy. Měkké tofu je typickým snídaňovým pokrmem Japonců. Svou konzistencí a vzhledem se podobá pudinku. To tvrdé tofu se dá více přirovnat k sýru. Právě onen tvrdší druh se užívá k přípravě teplých jídel, v nichž supluje maso. Běžné je tofu něčím dochucovat.

Jinou typickou pochoutkou ke snídani je nató. Sojové fazolky v lepkavé hnědé omáčce. Tato dobrota velmi silně zapáchá, proto je lepší k nató nečichat. Chuťově je však bez problémů. Výhodou je velmi zdravé složení.

Sašimi je pak u nás méně slavný bratr suši. Jedná se taktéž o syrovou rybu, plátky však nejsou zabaleny do rýže a řasy, nýbrž položeny na rýži. Sašimi je v Japonsku mnohem známější a běžnější